

IJSvogel

Ronald Sinoo

In Memoriam Yves Serge Vogel

Maandagavond 1 december 2003 is Yves Vogel plotseling overleden. Op weg naar huis is hij met zijn fiets bij het oversteken van de Amsterdamsestraatweg in Baarn, door een auto aangereden en ter plekke gestorven.

Yves heeft zich vanaf het begin van de vogelwerkgroep volledig gegeven aan het belang van de vereniging. Zo leidde hij vele excursies of was zelf deelnemer. Hij was bovendien altijd te vinden in de actieve kern van de Subgroep Avifauna en deed mee met de tellingen. Menig keer wist hij bij twijfel aan de determinatie van een vogel

feilloos de juiste kenmerken op te sommen die leidden tot de oplossing. Met groot enthousiasme bracht hij zijn gedetailleerde kennis over op menig beginnend, maar ook gevorderd vogelaar. Hij ging er altijd op uit ondanks regen of zelfs dichte mist; de excursie van Yves ging altijd door. Menigeen bewaart goede herinneringen aan ontmoetingen met hem. Tot zijn grote spijt moest hij later de broedvogelinventarisaties aan anderen overlaten, omdat zijn oren niet meewerkten.

Ook op technisch vlak mocht hij er zijn. Hij diende als vraagbaak voor velen op het gebied van verrekijkers, fotografie, dia- en filmprojectie en wat al niet meer. Als er iets nodig was hoefde je Yves maar aan te kijken en hij had zijn plan al gereed. Hij voerde die vervolgens met precisie uit. Of het nu een archiefkast voor de waarnemingskaartjes betrof of een stoel voor de observatiehut in het Laarder Wasmereer.

Yves was altijd een zeer trouwe bezoeker van de vogelwerkgroepavonden en verzorgde zeker dertig jaar lang de projectie, zowel bij de lezingen als bij de vogelherkenningscursussen, waar hij ook spreker was. De enkele keer dat hij verstek moest laten gaan was dat vanwege het feit dat hij één van zijn vele natuur- en vogelreizen maakte.

Toen ik ruim dertig jaar geleden door Yves lid werd gemaakt van de vogelwerkgroep reisde hij nog per bromfiets door Europa, vaak samen met zijn moeder. Bijvoorbeeld een reis naar Corsica, waar hij ook een dialezing over gaf. Zelfs de Noordkaap bereikte hij per brommer, ondanks langdurig oponthoud omdat een band aan flarden ging en een nieuwe vanuit Holland opgestuurd moest worden. Het reizen bracht hem verschillende keren in levensgevaar. Toen onderweg naar de Balkan de auto waar hij in zat verongelukte, kwam hij toch weer heelhuids thuis. In Zuid-Frankrijk knalde hij met zijn brommer tegen een openslaand autoportier en op de top van de vulkaan Teide op Tenerife, kwam hij bijzonder ongelukkig ten val. In Turkije werd het busje waarin hij zat aangereden door een vrachtwagen. Ook nu weer keerde hij, na een kort verblijf in het ziekenhuis aldaar, flink gehavend naar Nederland terug.

Aangezien zijn moeder ten gevolge van een bijna gelijksoortig ongeval was overleden en er geen verdere familie was, werd hij enkele keren liefdevol verpleegd door leden van de vogelwerkgroep. Dit brengt me tot de persoon Yves zoals hij in het leven stond. Velen zullen hem misschien een 'vreemde vogel' gevonden hebben. Niet alleen omdat hij een markante verschijning was, die overal in Nederland waar gevogeld werd opviel, al was het alleen maar door zijn Volkswagen Golf met de opvallende kampeeropbouw. Yves had altijd een uitgesproken mening over allerlei zaken en veranderde niet gemakkelijk van standpunt. Hij praatte met iedereen over allerlei zaken maar was, wat persoonlijke zaken betrof, gesloten. Het is tekenend dat vrijwel niemand zijn verjaardag wist. Hij stelde zelf altijd veel belang in het wel en wee van anderen.

Eenieder van ons zal zijn geschiedenis met Yves hebben. In de vogelwerkgroep mag men beseffen, dat hij zeker in de eerste decennia van het bestaan van de vereniging van grote betekenis is geweest. Nu Yves op de eeuwige wieken is gegaan, beseffen we misschien pas echt, dat hij een bijzonder mens was.

Yves, je zult zeer worden gemist.

Paul van der Poel en Jan Bos